

VESTNIK PROSVETNIH ZVEZ

Materinski dan.

Vsako društvo je obvezno v letu 1926. napraviti Materinski dan. Sedanji čas nas nujno sili, da javno pokažemo pred svetom, da cenimo in spoštujemo materinstvo slovenske matere. Tudi med naš narod je zašel že strup, da se starši boje otrok. Največji narodni sovražniki nas niso mogli ugonobiti tekom stoletij. Ta kuga, ki je prišla čez noč v našo domovino, preti ugonobiti naš narod. Zato so društva poklicana, da pri svojih prireditvah vedno in povsod pazijo, da se smisel za družino, ljubezen do otrok in obratno ljubezen do starišev sistematično širi in poglobuje.

Naj ne bo župnije širom Slovenije, kjer se ne bi 25. marca zbrala mladina s svojimi materami v društvenih prostorih. Ta dan naj pristopijo člani in članice k sv. obhajilu, katerega naj darujejo za svoje matere. Delo in skrb dneva naj prevzamejo ta dan otroci v družini. Zlasti naj pazijo, da ta dan ne žalijo svojih staršev. Dolžnost odbora je, da takoj razdeli deklamacije in pevske točke. Naprosi naj domačega dušnega pastirja, da prevzame slavnostni govor. Vprizori se lahko tudi igra ali napravi primerno skioptično predavanje. V seznamu slik in iger dobite takoj primerno tvarino. Odbor naj pokaže ob tej priliki, da se zaveda svoje naloge. Solzne oči vrlih vaših mater naj vam bodo znaki hvaležnosti za vaš trud. To delo je naravnost misijonsko, zato bo tudi društvo prejelo božji blagoslov!

Spored „Materinske proslave“.

1. Mamici zlati na materinski dan! (Deklamacija deklice.)
2. Pogled v nedolžno oko. (Iz pesmarice Moh. družbe. Pevska točka.)
3. S. Sardenko: Pesem sedemnajsetne. (Deklamacija.)
4. Slavnostni govor.
5. S. Sardenko: Vrnitev. (Alegorična deklamacija za dve osebi.)
6. »Oj hišica očetova.« Pevska točka. (Pesmarica Moh. družbe.)
7. Sirota Jerica. (Alegorična deklamacija.)
8. »Hči na grobu matere.« Pevska točka. (Glej pesmarico Moh. dr. II. del, str. 128 ali isti zvezek str. 147 ali str. 177: Sirota.)

Mamici zlati na materinski dan!

Vaš dan je danes, ljuba mati, spominov zlatih praznik Vaš, ljubezni materinske dan bogati, ta dan je praznik tudi naš. Najboljša mati, Vaš veseli god spominja preobilih nas dobrot, Vi ste naš zaklad, Vi naše vse!

Najprvo ste nas Vi ljubili, nad nami ste noči prebdeli, moliti Vi ste nas učili srca ste našega utripe šteli.

V nebesa pot ste nam kazali, ste z lastnim zgledom nam svetili, zvest angel varuh ste nam bili, v naš blagor vse ste žrtvovali.

Srce nobeno ne umeje
na zemlji nas tako kot Vaše,
vse male križe vanj potapljam,
zaupamo Vam veselje naše.

Vzgojiteljica naša prva,
ki vsaja v dušo nam kreposti,
svari, svetuje in pomaga,
odpušča sinove slabosti,
najboljša mati ste nam Vi.
Zato smo za današnje slavje
spominov zlatih venec zvili,
bogato z njim bi povrnili
dobrote Vaših rok.
Naj dolgo, dolgo Vas ohrani Bog,
to danes je iskrena naša želja,
ni treba nam še drugega veselja,
vsi srečni smo ob sreči Vaši.

Pesem sedemnajstletne.

S. Sardenko.

O mati, mati, mati!

Kaj duša Tvoja več ne gre z otrokom?
Zakrilo se je solnce nad obokom
In divne veje Tvoje rožni zaklad
Drhti, kipi v prepad.

Dokler mi cvet je klil v detinskem maji.
Obsipala si ga s poljubi,
Ogrevala si ga s smehljaji,
In v vsaki Tvoji nežni gubi
Videla sem sladko skrb.

Sedaj — ko stopam po nevarnem bregu
Stopinje prve v novo palem snegu,
Ob meni hodiš s tujimi pogledi:
>Izpreminjenje! Moj otrok potrpi!<

O mati, mati, prav si razsodila.
Izpreminjenje vsak dan je grenkeje:
In mati hčerko vsak dan manj umeješ,
A hčerka mater vsak dan bolj umeje.

V Mariji Materi so posvečene matere.

Devica Mati! Dovoli, da Te hvalim v
materah! Matere! Sprejmite mojo hvalo
v Mariji. Mati! To je častljivo ime. To
je odgovorna služba. To je zaslužno delo.
Ali je treba veliko besed, da se to do-
kaže?

Mati, tvoje ime je častljivo! Marija
je vsak čas Devica in Mati obenem. Ali
kot devico nam jo sveto pismo imenuje
samo v začetku, ko nam jo predstavi

v galilejskem mestu: >In devici je bilo
ime Marija.< (Lk 1, 27.) Posihmal jo
vedno nazivlje s častljivim imenom:
mati. In Simeon jih je blagoslovil in re-
kel Mariji, **njegovi materi**... (Lk 2, 34.)
Modri so stopili v hišo in so ugledali
Dete z Marijo, **njegovo materjo** (Mt 2,
11.) Angle Gospodov se prikaže Jožefu
v spanju in pravi: >Vstani, vzemi dete
in **njegovo mater**.< (Mt 2, 13.) >In vstal
je, vzel dete in **njegovo mater**.< (Mt 2,
14.) Isto ponavlja isti evangelist v istem
(2.) poglavju v 20. in 21. vrsti. >Ko so
starši dvanajstletnega Jezusa v temp-
lju zagledali, so se zavzeli in **njegova**
mati mu je rekla: Otrok, zakaj si nama
to storil?< (Lk 2, 48.) >In vrnil se je z
njima in jima je bil pokoren. In **njegova**
mati je vse to ohranila v svojem srcu.<
(Lk 2, 51.) >Bila je svatba v Kani Gali-
lejski in Jezusova mati je bila tam.<
(Jan 2, 2.) >In ko je vino pošlo, reče
Jezusu **njegova mati**: Vina nimajo.< (Jan
2, 3.) >**Njegova mati** reče strežnikom:
Karkoli vam poreče, storite.< (Jan 2, 5.)
Stale so pa poleg križa Jezusovega: **nje-**
gova mati in sestra **njegove matere**.<
(Jan 2, 25.) Jezus se ozre na **mater** in
na zraven stoječega učenca, ki ga je
ljubil ter reče **materi**.< (Jan 2, 26.)

Tako časti sv. pismo Marijo, Jezusovo
mater, da jo ob vsaki priliki imenuje
njegovo mater. Katero ime je Mariji naj-
dražje? Lepo poročilo pripoveduje o slo-
večem jezuitu p. Remu, velikemu Mari-
jinemu častilecu, da jo je nekoč vprašal:
kateri izmed lavretanskih naslovo ji je
najdražji in dobil je odgovor: >Mater
admirabilis! Mati čudovita!< Saj je res
čudovito, prečudovito, kako je mogla Ma-
rija ostati devica in postati mati! Na ču-
dovit način je dosegla čast matere, čast
božje Matere.

Mati, tvoje ime je častljivo! To je
ime, ki ga je imela in ga še ima Marija.
To je ime, ki naredi v ženi čudovito iz-
premembo. Po materinstvu dobi vse
njeno mišljenje in čuvstvovanje, novo
smer, da živi le v otroku in za otroka.
Častljivo ime ji ostane, tudi brez ozira
na moža, tudi če ji mož umrje, tudi če jo
otrok zapusti. Blažena med vsemi žena-
mi je bila tudi mati. Materinsko čast

dele matere z Jezusovo materjo. V Mariji je posvečeno materino ime. Mati, tvoje ime je častljivo, veseli se svojih otrok. Žena na porodu je žalostna, ker je prišla njena ura. Ko pa porodi dete ne misli več na bridkost, od veselja, da je človek rojen na svet. (Jan 16, 21).

Mati, tvoje ime je častljivo, ali tvoja služba je odgovorna. Življenje tvojega otroka je nadaljevanje, je ponižanje ali povišanje tvojega življenja. »In Simeon« — pravi sv. pismo — »jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi.« Vse tri je blagoslovil: Dete, rednika in mater; ali samo Mariji, njegovi materi je dejal: »Glej, ta je postavljen v padeč in vstajenje mnogim v Izraelu, in v znamenje kateremu se bo nasprotovalo, — in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razdenejo misli iz mnogih src.« (Luka 2, 34, 35.) Prerokovano je torej, da mora biti z otrokom ponižana ali povišana tudi njegova mati. Ali slišiš, mati: in tvojo lastno dušo bo presunil meč? Tvoja služba je odgovorna! Tvoj otrok bo tvoje ponižanje ali tvoje povišanje; ne le enkrat ali dvakrat, ali trikrat, marveč večkrat. Nihče, ki je iz žene rojen, ni brez pomena in brez namena božje previdnosti rojen. Mati, ali ne boš torej storila vse, kar boš storiti mogla, da bo, kakor Marijino dete, tudi tvoje dete: »rastle in se krepilo, vedno bolj polno modrosti« (Luka 2, 40). Oprosti, mati, da sem s tem, ko sem ti govoril o tvoji odgovorni službi, postal nehote tvoj Simeon, ki je z besedo presunil tvojo dušo. Glej, Simeon je bil duhovnik in ni mogel in ni smel govoriti drugače. Mati, tvoja služba je odgovorna, ne zanemarjaj svojih otrok. Hvala Bogu, da se dogodek Gospodovega darovanja v templju ne konča s Simeonom. Tudi moja beseda o Materi se ne konča z njeno odgovornostjo.

Mati! Bodi pomirjena! Tvoje delo ni samo odgovorno, tvoje delo je tudi zaslužno. V tem je tvoja radost in hvala in tolažba! »In prav tisto uro,« nadaljuje prejšnji dogodek sv. pismo (Luka 2, 38.) »je prišla tja neka prorokinja Ana in ta je hvalila Boga, ter o njem pripovedovala vsem, ki so pričakovali odrešenja v Jeruzalemu.« Prerokinja

Ana pa nič ne govori o padcu, o nasprotovanju, o bridkosti, o meču. Kakor da je videla Mariji v žalostno dušo, kakor da jo hoče utolažiti je pričela: hvaliti Boga ter o njem pripovedovati vsem. Ženska duša se more lažje zamisliti v žensko dušo. Sicer piše neka znamenita pisateljica: »Ako hočeš doumeti žensko srce, moraš poznati vso hudobijo njenege srca«, vendar hoče s tem le reči: da je plemenitost ženskega srca prav tako, kakor njena hudobnost nedoumljiva. Prerokinja Ana je bila plemenita vdova, ki ni zapustila templja, ampak je s postom in molitvijo Bogu služila noč in dan. (Luka 2, 37). Plemenita žena je videla v plemenito a žalostno srce božje Matere. Lepe reči je pripovedovala o njenem otroku vsem, ki so pričakovali odrešenja. Mati, ali ni prerokinja Ana pomirila tudi tebe? Ali ne napoveduje lepih reči o tvojem otroku tudi tebi, ki pričakuješ odrešenja zate in za svojega otroka pri vseh skrbah, ki jih imaš za voljo njega. »Karkoli ste storili« — pravi Zveličar — »kateremu izmed mojih najmanjših, to ste meni storili.« K temu dejanju za časni in večni blagor tvojega otroka te nagiba naravna in te podpira nadnaravna ljubezen. Jarem in breme je tvoj otrok. Ali oboje v Gospodu. Moj jarem je sladak, moje breme je lahko. Mati, tvoje delo je sladko, zaslužno, ne boj se otrok!

Poglejmo spet na Marijo! Mati z mečem v duši je postala kraljica s krono na glavi. Podoba »Marijinega kronanja« je kronanje najčastitlivejše žene, najodgovornejše službe, najzaslužnejša dela v Mariji. Marija je to postala, ko je pod križem stala. Sv. Duh je s svojim dragocenim darom srčnosti dosegel nad njo najvišji uspeh.

Prosimo te torej, o sveta, neizmerno srčna in močna Mati križanega Sina božjega, posreduj pri sv. Duhu dar moči v obilni meri tudi našim materam, da bodo v svoji častitljivi, odgovorni in zaslužni materinski službi vztrajale do konca. Mati, tvoje ime je častljivo, veseli se svojih otrok! Mati, tvoja služba je odgovorna, ne zanemarjaj svojih otrok. Mati, tvoje delo je sladko in zaslužno, ne boj se otrok! v

Sirotica Jerica.*

Jerica:

»Mati, mati, mamica,
 Pač mam hudo mačeho:
 Predno še dani zvoni.
 Petlinčki odpojo,
 Me pokliče, me vzbudi,
 Moram gnati vole past
 Tjakaj v reber zeleno.
 Pri Vas pa ležala sem,
 Da j' posjalo solnčece
 Mi na mehko posteljo.
 Mati, mati, mamica,
 Pač mam hudo mačeho:
 Peče mi s pepela kruh,
 Z drobnim peskom ga soli,
 In kadar mi reže ga,
 Vreže mi tak tenkega,
 Da se vidi skoz njega:
 Zraven vselej krega me.
 Vi ste pekli belega,
 Rezali debelo ga,
 Z maslom ste ga mazali,
 Zraven se mi smejali.
 Mati, mati, mamica,
 Pač mam hudo mačeho:
 Kadar ona češe me,
 Tak z grebeni strže me,
 Da mi teče črna kri.
 Ko ste vi česali me,
 Gladko ste česali me,
 Milo božali ste me.
 Mati, mati, mamica,
 Pač mam hudo mačeho:
 Postelj imam tak trdo.
 Nikdar ne postelje je,
 Nikdar ne zrahlja mi je,
 Devlje v zglatve trnje mi.
 Vi ste mehko dali mi,
 Vsak ste dan postlali mi,
 Vsak ste dan zrahljali mi.
 Mati, mati, mamica,
 Biti mi ni več doma!«

Mati:

(Glas iz groba):

»Pojdi, Jerica domu,
 Zroč se milem Bogu.« —

Jerica:

»Mati, mati, mamica,
 Biti mi ni več doma:
 Tu pri vas ostala bom,
 Tu pri vas ležala bom.«

Jerica govori:

»Bolji mati so mrtva,
 Kakor živa mačeha.« (Umrje.)

S. SARDENKO:

Vrnitev.*

I.

Kam drugam? K Vam se vračam, mati.
 Vsa slabotna. Vsa drugačna. —
 Ne! Ni treba kruha.
 Nisem lačna.

II.

Žejna, žejna. Žejna sem do smrti.
 Komaj v prošnji roke vijem. —
 Ne! Ni treba vina.
 Ga ne pijem.

III.

Materinske žejna sem besede.
 Dolg odmor je bil med nama. —
 Ne! Ni treba nauka.
 Vem ga sama.

IV.

Žejna Vaše tople sem besede.
 Bog mi temni greh oprosti! —
 Ne! Proč z Vašim jokom.
 Moj je dosti.

V.

Kaj ste toplo mi zašepetali?
 Dajte, mati! Brez ovinka!
 Enkrat še povejte! —
 »Moli, Tinka!«

* Ta pesem se predstavlja dramatično. Na odru je pokopališče. Jerica, siromašno oblečena prihití na pokopališče in poklekne na grob matere. Na kar počasi in žalostno govori besede: Mati, mati... Pri zadnjem verzú že oslabi in s tihim-slabotnim glasom govori zadnje besede.

* Vrnitev se prednaša alegorično. Prizor se vrši v kmetški sobi. Ko se dvigne zastor je na odru mati. Nato hčerka vsa blede s potno košarico v roki, potrka in vstopi. Počasi, boječe se bliža materi in govori počasi, žalostno in skesano. Matj zajoka ko spozna padeč hčerke, nazadnje jo objame in reče besede: »Moli, Tinka!«

Snov za proslavo „Materinskega dne“.

Proslava v društvu.

I. Priložnostna uprizoritev »Mati in otrok«.

N. pr.: I. Materina sreča:

a) Uspavanka (kateregakoli glasbenika), Godba: Schubert ali Mozart: Wiegenlied.

b) Deklamacija, kake Medvedove, Opeke ali druge pesmi na mater, ki govori o njenem veselju.

c) Materin god: Otroci voščijo za god, deklamujejo iz: M. Elizabeta »Cvetje na poti življenja«, str. 31—43; »Orlič IV., št. 9 in 10.

2. Materina žalost:

a) Petje n. pr.: »Oj hišica očetova«, »Z Bogom mati« ali podobno.

b) Deklamacija: Slovo od doma: Medved, Opeka, Meško. »Pri mami srečna«, »Orlič III., št. 1.

c) Samogovor matere, ki se ji je otrok izgubil v tujini ali »Dete revno, dete malo, kdaj mi bodeš poplačalo« itd.

3. Materina smrt:

a) Deklamacija: Mati umira, Sardenko ali Mati v rakvi, Medved.

Iz »Sirota« Vigred 1925, št. 12: Na Materinem grobu. Bršljan iz Krekovich Izbranih spisov, I. del.

b) Primerna skladba ali petje, n. pr. Mendelsohn in Bartholdy, ali Wiltberger »Mutterherz« (Schwann, Düsseldorf).

II. Vprizoritev Meškove ali Kmetove »Mati«.

1. Uvodni govor: »Materina ljubezen«, »Mati — temelj družine«, »Dajte nam mater!«

2. Deklamacija: a) Na mater iz raznih časopisov in izdaj, čitank se lahko izbere (Vrtec, Angeljček, Koledarji, — šolske čitanke).

b) Nebeški Materi. M. Elizabeta »Cvetje na poti življenja«, št. 7—20.

III. Govori:

Kaj govori zgodovina o materi?

Kako slavi Cerkev dobre matere?

Mati v umetnosti.

Materino delo — steber države in človeštva.

Mati vzgojiteljica vsega človeštva.

Materina vzgoja — temelj socialnemu življenju.

Mati in doraščajoča mladina.

Materine pravice in dolžnosti.

Primerjaj: Iv. Cankar: Podobe iz sanj, str. 125: Vrzdéne.

Pravila za poslušalce poučnih predavanj.

1. K predavanju pridi s **pravim namenom!** S seboj prinesi živo zanimanje za predmet, ki se ima obravnavati. Kdor pride k predavanju zgolj iz radovednosti, češ, da bo slišal, kako ta ali oni predavatelj govori, ali iz kakšnega drugega razloga, ne bo imel od predavanja nikake koristi.

2. K predavanju pridi **točno ob napovedanem času!** Neprijetno je, ako mora predavatelj po pol ure ali še dalje čakati, da se zberejo poslušalci. Tudi ga moti, ako še vedno dohajajo, ko se je predavanje že davno pričelo.

3. Predavanje **pazljivo poslušaj!** Če le mogoče, si glavne misli zapiši, ali vsaj tisto, kar te najbolj zanima, ali kar se drugače ne da obdržati v spominu. Med predavanjem ne šepetaj s sosedom. To predavatelja moti.

4. Dokler govornik ne konča, ga ne **moti z medklci, opazkami ali vprašanji.** Če imaš čemu ugovarjati, ali ako česa ne razumeš, oglasi se po predavanju in povej dostojno svoje mnenje, oziroma prosí za pojasnilo. Taki razgovori med poslušalci in predavateljem so jako pobudni in koristni.

5. Ne odpravljaj se iz dvorane, preden govornik ne konča! To je nedostojno in žaljivo. S tem pokažeš, da si prišel brez pravega namena k predavanju in da se ne zanimaš za predmet, ki se obravnava, ali celo, da ti govornikova izvajanja ne ugajajo. Kdor gre k predavanju, naj si vzame potreben čas, da more ustrajati do konca tudi v slučaju, ko bi mu res ne bilo vse všeč, kar sliši.

6. Skušaj vsaj nekaj od tistega, kar si slišal pri predavanju, **izkoristiti v svojem gospodarstvu!** Le na ta način bo predavanje doseglo svoj namen.

7. Rad hodi k poučnim predavanjem in skušaj pridobiti za ta predavanja tudi svoje bližnje sosede, znance in prijatelje! Pred vsem se zanimaj za tisto stroko, ki je najbolj potrebna napredka!

8. Nikdar si ne domišljaj, da že vse veš in da ne potrebuješ nikakega **ponuka!** Čim več kdo ve, tem bolj spoznava, koliko potrebnega in koristnega znanja mu še manjka. Pameten človek se uči, dokler živi. Nobeno predavanje ni tako slabo, da bi se iz njega vsak poslušalec nekaj ne naučil.

Prosvetna zveza.

Kaj bo storilo naše društvo za goriške Slovence? Naročilo se bo na glasilo goriške Prosvetne zveze »Naš čolnič«, da bo moglo spremljati izobraževalno delo naših goriških bratov. »Naš čolnič« izhaja mesečno in prinaša zanimiv vsebino s slikami, tako da bo vsako društvo rado dalo koncem leta list vezati v prepričanju, da si ga bo tudi pozneje marsikak član rad izposodil iz knjižnice. List se naroči takole: na dopisnici (ki si jo frankiral z znamko skupno za 1 Din 50 p!) sporoči **upravnistvu »Naš čolnič« v Gorici, Via Mameli 5**, da se želi naročiti na list, in dobil boš v prvi številki položnico, s katero boš lahko plačal naročnino (30 Din na leto) v dinarjih, tako da ne boš imel nikakih sitnosti s pošiljanjem denarja v inozemstvo. Ta način plačevanja naročnine je uvedel Naš čolnič letos prav radi tega, da bi se lažje razširil po Jugoslaviji. Po-

kažimo torej v dejanju, da hočemo ostati v trajni duševni zvezi z brati onstran meje!

Seznam skioptičnih slik je nedavno izšel. V seznamu dobite kratek pregled dela Prosvetne zveze. Izposojevalnica skioptičnih slik navaja pogoje za izposojanje slik, aparatov in predavateljev. Seznam obsega: verska predavanja (42), zemljepisna predavanja (57), zgodovinska (23), tehnična (6), naravoslovna (7), leposlovna (4), znamenite mošeje (4), zdravstvena (3), pravljice (7), smešnice (15). Ljudski oder priobčuje v seznamu vse igre, katere ima na razpolago za društva. Jugoslovanska knjigarna pa navaja imenik knjig po znižani ceni, dalje muzikalije, zemljevide in igrokaze. Vsako društvo nujno rabi za uspešno in plodonosno delovanje ta seznam, ki se naroča pri Prosvetni zvezi v Ljubljani.

Življenje v društvih.

Materinski dan. Društva, ki prirede 25. marca materinski dan in to sporoče po priloženi dopisnici, dobe kot **nagrado** brezplačno dragoceno knjigo: **Katoliški shod Pravico do te nagrade** imajo le ona društva, ki vsaj do 20. marca javijo Prosvetni zvezi čas, kraj in spored prireditve.

Društva, pokažite hvaležnost do svojih voditeljev in prosvetnih delavcev s tem, da jim napravite veselo uro ob godovnih dneh ali jubilejih. Prinašamo spored slavnosti, katero je priredilo ob taki priliki delavno društvo na **Selih pri Kamniku**. V nedeljo dne 27. decembra smo praznovali štiridesetletnico

gospoda župnika. Prosvetno društvo in tri Marijine družbe so si podale roke, da skupno čestitajo svojemu voditelju za god. Trdno prepričani, da le Bog more blagosloviti in poplačati trud in delo gospoda župnika, smo ob desetih prihiteli v cerkev. Prihajali so fantje in moške, dekleta in žene z Marijinimi svetinjami in društvenimi znaki, da prejmejo iz rok ljubljenega pastirja, preizkušenega v trpljenju, Kruh ljubezni. Zvonovi so slovesno vabili k deseti maši, v cerkvi pa je klečala skoro vsa fara in molila za svojega dušnega pastirja. — Popoldne po večernicah se je dvorana napolnila. Streli iz možnarjev so naznanili začetek. Zastor se je dvignil, moški zbor je zapel: »Zadoni nam, zadoni, iz src napev krepak! O slavljenec današnji, pozdravljen tisočkrat!« Priskakljali so na oder palčki in iskali darov za gospoda župnika. Toda, kako naj na zemlji najdejo plačilo, ki more g. župniku povrniti dobrote, ki segajo v večnost. Zemlja ga nima, zemlja ga ne more dati. Zato se zatečejo k Jezusčku. Angelci peljejo na okrašenem vozičku Jezusčka iz nebeških višav. »Jaz bom Vaše godovno vozilo, jaz bom Vaše nebeško vozilo«, obljublja Jezusček. Mi smo pa v srcu želeli, da se zgodi tako. Takoj za malimi je pristopila članica ženske Marijine družbe. Polne zahvale so bile njene besede, srčna prošnja, da Marija blagoslovi in z milostni obsuje gospoda župnika. Prišel je član Marijine družbe in govoril je: »Ne moč, ne sila. Vaša ljubezen je fante vodila«. — Pred nas je stopila prednica dekliške Marijine družbe. Besede hvaležnosti so se stopile v prisrčno željo: »Me nevredne smo, Devica, Ti voditelju, Kraljica, v štiridesetletni venec šopek belih rož povij!« Z ognjem je govoril tudi predsednik prosvetnega društva: »Zvonovi donijo, orgle nam pojo, poslikana cerkev pripoveduje, knjižnica govori: Med vami je pastir, ki ga je poslalo nebo! Štirideset lef življenja Bog Vam blagoslovi, danes radostno pojo zvonovi, to vsako udano Vam želi srce... Ti pa, selska fara, spoštuj in ubogaj dobrega dušnega pastirja, ker le tista fara, ki

duhovnike spoštuje, je vredna, da ima v svoji sredi dobrega pastirja. Vi pa, gospod župnik, ostanite med nami do konca življenja!« — Ob koncu je gospod župan častital v imenu občine in se zahvalil za pomoč, ki jo je g. župnik izkazoval z delom in nasvetom. — Pevski zbor je nato zapel za ta dan prirejeno pesem: »Štirideseto leto zarja nam s življenjem Vašim vstaja, božja milost nam je dala, da ste naših duš pastir...« — Zadnjič se zastor dvigne. Spredej stoji mali Jezusček, ob strani angelčki in palčki. Za njimi klečita prednik fantovske in prednica dekliške Marijine družbe in držita spodnji del slike presv. Družine, zgoraj jo opirata mož in žena, zadaj predsednik prosvetnega društva. To sliko izroča selska fara gospodu župniku v zahvalo in godovno darilo. Vez ljubezni med verniki in dušnim pastirjem naj bi bila ta podoba, da je vsa župnija vdana svojemu gospodu župniku.

Skiopitična predavanja v decembru.

16. XI. Stolna prosv., Rim, g. Zor. 17. XI. Uršulinke, Naše meje proti Italiji, g. Zor. 18. XI. Kranjska gora, Naše meje proti Italiji, g. Lavtižar. 21. XI. Smlednik, Lurd, g. Šavli. 21. XI. »Zbor« duh. mladeži, Zagreb, Dalmacija, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Sovražna sosed. 21. XI. Tržič, Planine, dr. Šarabon. 21. XI. Sv. Peter, Mar. vrtec, Stari zakon II., g. Torkar. 22. XI. Višnja gora, Rimsko romanje, g. Zor. 24. XI. Uršulinke, Egipt in zakleta ladja, g. Zor. 25. XI. Bogoslovje, Planine, g. Odar. 25. XI. Franč. prosv., Planine. 26. XI. Kor. Bela, Lurd, g. Žbontar. 26. XI. Cerknica, Naše meje proti Italiji, Rdeča kapica, g. Košiček. 26. XI. Dob. Macedonija, Snegulčica, g. Ambrožič. 26. XI. Dobropolje, Janez in Metka, Ubuti maček, Snegulčica, g. Presetnik. 27. XI. Mladinski dom, Švica I. 28. XI. Kamnik, Pariz, dr. Žvokelj. 28. XI. Radovljica, Dr. Krek in njegovo delo, g. Gornik. 29. XI. Rokod. dom, Mala Terezka, dr. Fabjan. 29. XI. Nova Štifta, Italija, Benetke, g. Črnilec. 30. XI. Predoslje, Rim, gosp. Pogačnik. 30. XI. Šiška: Oberamergau,

Sovražna soseda, g. Zor. 2. XII. Tržič, Dr. Krek in njegovo delo, g. Gabrovšek. 2. XII. Mala Nedelja: Dalmacija. 3. XII. Borovnica, Novi testament I. gosp. Oblak. 2. XII. Sv. Peter: Beograd, prof. Dolenc. 4. XII. Vič: Asizi, g. p. Engo Klasine. 5. XII. Jezuiti: Sv. Tarcizij, Preganjanje kristjanov, g. Lederhas. 17. XII. Šiška, Dr. Krek in njegovo delo, prof. Dolenc. 7. XII. Beograd, vojna akademija, Naše meje proti Italiji, kapetan Kokalj. 7. XII. Št. Vid pri Stični, Marija v slikarstvu, g. Zor. 10. XII. Semenišče, Sv. Tarcizij, dr. Potočnik. 10. XII. Črnomelj, Rim, g. Ilc. 10. XII. Maribor, Prosvetna, Prešeren, dr. Debevec. 11. XII. Šmartno pri Kranju, Mala Terezka, Bernardka, dr. Potočnik. 11. XII. Čerknica, Francoska revolucija, g. Košiček. 11. XII. Rokod. dom, Lurd, dr. Fabjan. 11. XII. Uršulinke, Marija, g. Zor. 11. XII. Kor. Bela, Bosna, g. Zbontar. 12. XII. Šiška, Macedonija, g. Masič. 13. XII. Kočevje, Marija, g. Zor. 14. XII. Marijanišče, Dalmacija, g. Kordin. 14. XII. Vel. Lašče, Sv. Frančišek Asiški, g. Jenko. 14. XII. Krek. prosv., Planine, g. Zor. 15. XII. Višnja gora, Sveta dežela, g. Ravnikar. 15. XII. Uršulinke, Mont Blanc, g. Zor. 16. XII. Ljudska šola na Ledin, Jugoslavija, g. Wagner. 16. XII. Trnovo, Važni dogodki na svetu, dr. Šarabon. 16. XII. Maribor, Prosvetna, Slomšek, g. Kranjc.

Skioptična predavanja v januarju.

1. jan. Marijanišče: Božič v slikah; g. Kordin. 1. jan. Krekova prosveta: Sv. Frančišek; msgr. Steska. 3. jan. Poljane nad Šk. Loko: Dr. Krek; prof. Dolenc. 3. jan. Javorje nad Šk. Loko: Pomen prosvete; g. Miklavčič. 3. jan. Trst: Pariz; g. Bonač. 3. jan. Črnomelj: Ribničan Urban; g. Ilc. 4. jan. Šiška: Južna Italija; g. Zor. 6. jan. Kranj: Lurd, pogumni krojaček; gosp. Žužek. 6. jan. Šmartno pri Kranju: Franc. revolucija; prof. Capuder. 7. jan. »Zbor« duh. mladeži, Zagreb: Sveta dežela. 8. jan. Ši-

ška: Franc. revolucija; prof. Capuder. 8. jan. Prosvetna zveza: Dante: Div. Commedia; prof. Debevec. 10. jan. Čatež: Dalmacija; g. Tomazin. 10. jan. Sv. Križ: Dalmacija; g. Tomazin. 10. jan. Kor. Bela: Egipt. Jožef, Sv. pism. očaki; g. Zbontar. 10. jan. Dragatuš: Belokrajina; g. Ilc. 10. jan. Zabnica: Marija v slikarstvu; g. Zor. 11. jan. Mar. kongr. Celje: Napoleon. 10. jan. Zagorje: Kako ostane zdrav s filmom; dr. Mešt. 12. jan. Ljudska univerza, Maribor: Sovražna soseda, Gospa Holle, Pogumni krojaček. 12. jan. Šiška: Zivalstvo; P. Janez. 12. jan. Franč. prosv.: Koroška; dr. Rožman. 12. jan. Uršulinke: Lurd; g. Zor. 13. jan. Gorje: Lurd; g. Markež. 14. jan. Smlednik: Planine; g. Šavlj. 14. jan. Zveza delavk: Vatikan; prof. Debevec.

TEČAJI DUHOVNIH VAJ

v Domu duh. vaj« v Ljubljani za prvo četrtletje 1926.

Od 6. marca do 10. marca: **Orli in drugi mladeniči**. Od 18. marca do 22.: **možje**. Od 25. marca do 29.: **možje**. Od 30. marca do 3. aprila: **inteligentje**.

Vsak tečaj se začne zvečer prvega in konča zjutraj zadnjega zgoraj omenjenega dne. — Udeleženci naj bodo v »Domu« do 6. ure zvečer.

Za udeležbo se treba pravočasno po dopisnici priglasiti na: **Vodstvo »Doma duhovnih vaj«, Ljubljana, Zrinjskega 9** in povedati, kdaj kdo želi opraviti duhovne vaje. Kdor se je priglasil, pa bi bil iz važnega vzroka zadržan priti, naj se pravočasno odglasi, da napravi mesto drugemu.

Oskrbnina znaša za ves čas 120 Din.

Kupimo: Jan. Ev. Krek: Socijalizem 2. in 4. zvezek. Ta Soc. je izdajala Slov. kršč. soc. zveza l. 1901. v posameznih snopičih. Prosimo knjižničarje, naj poizvedo, če še ima kdo navedene snopiče. Plačamo zanje vsako primerno ceno. Sporočila na Prosvetno zvezo v Ljubljani.